

BİR MİLLETİN İRADESİ ÇANAKKALE

Çanakkale; inancın, imanın ve vatan sevgisinin ne kadar güçlü olduğunu gösteren, yüzbinlerce isimsiz kahramanın tek bir duyguda birleştiği kanla yazılan bir destan...

Evladını kaybetmiş bir ananın ettiği dua, babasına son kez sarılan bir çocuğun içindeki özlem, sevdiğini bir daha göremeyeceğini bilmesine rağmen vedalaşan bir kızın al rengine bürünmüş gelinliğidir Çanakkale.

Fatih'in kaleler yaptırdığı paha biçilemez boğazı ele geçirmek isteyen Batı zihniyetine verilen en büyük ders, silah tuttuğu elini kaybedince silahı diğer eline alan, bir gözünü kaybedince diğeriyle nişan alan, gelen kurşunlara göğsüyle siper olan, döktüğü kanla toprağa değer katan Mehmetlerin o toprakta kefansız yattığı yerdir Çanakkale.

Yok olmuş hayallerin, yaşanamayan ihtimallerin, ahirete bırakılmış kavuşmaların tek bir umutta birleştiği yerdir. Ve sessizce can verse de bugün bu toprakları bizlere miras bırakan birbirini hiç tanımayan sayısız yiğidin tek bir bayrak altında birleşip yazdığı tarihtir Çanakkale.

Çünkü onlar bu cennet vatanı canlarından bile çok sevdiler. Bir ve beraber olmanın daha da önemlisi Türk olmanın bilincinde idiler. Ruhlarındaki bağımsızlık tutkusunu ve yüreklerindeki vatan sevgisini düşmanın en güçlü ateşi bile söndüremedi. Bu destan, Gazi Mustafa Kemal, silah arkadaşları ve onların emrine uyan vatan sevdalısı yüz binlerce Mehmetçiğin, umudu taşıdığı mermiden ağır olan 257 kiloyu sırtlayan Seyit Ali'nin destanıdır.

Mevzideki son Mehmet de can verene kadar vatan toprağı terk edilmiyor, gidenler geri dönmüyordu. On beş on altı yaşlarındaki çocuklar şehitlik mertebesine ulaşıyor, "O rükû olmasa dünyada eğilmez başlar." dizeleri şimdi anlam kazanıyordu. Bir sancak vardı ki gölgesinde yüz binler can veriyordu. Bir vatan aşkı vardı ki uğruna her şey feda ediliyordu. Kalplerden iman, edilen dualarda umut hiç eksilmedi.

Bir destan yazdı onlar kan ile korku duymadan attıkları her bir adım ile. Mustafa Kemal Atatürk şöyle anlatır bu adımları; "Siperler arası 8 metre. Yani ölüm muhakkak. 3 dakika önce gelen bölüğün tamamı şehit olmuş. Yeni gelenler bunu biliyor ve bir 3 dakika sonra kendisinin de şehit olacağını farkında ilerliyor. Ama ne ilerleme! Bir an bile sarsılma, durma, geriye bakmak yok. Okuma bilenler ellerinde Kur'an okuyor bilmeyenler kelime-i şahadet getiriyor. Az sonra öleceğini bile bile gözünü kırpmadan şahadete gidiyor. İşte Çanakkale Savaşlarının zaferle sonuçlanmasını sağlayan şey milletimiz ve onun askerindeki bu yüce ruhtur."

Bugün o zaman yaşanan duyguları hissedebiliyorsak kalbimizde babasının geri dönmesini bekleyen bir çocuğun özlemi varsa oğlunu kaybetmiş bir annenin ettiği dualar kulağımızda çınlıyorsa "Allahuekber" diyerek şanlı bayrağımıza al kanını döken askerimizin şecaatini hissedebiliyorsak... O zaman Çanakkale Zaferi'nin ruhunu yakalamış oluruz.

Çanakkale Şehitler Abidesi'ne yaptığım ziyareti hatırlıyorum. Ağaçların arasındaki kırmızı mezar taşlarının sahipleri anıtın tepesindeki bayrağı dalgalandırmak için var gücüyle mücadele etmişler. Ne mutlu ki, bizlerde şerefle dalgalanan ay yıldızlı al bayrağımızın gölgesinde özgürce yaşıyoruz. Ve bu vatan için canlarını feda eden atalarımıza, yurdumun her karış toprağını mübarek kanlarıyla ıslatmış nice isimsiz kahramanlarımıza çok şey borçluyuz.

Sude Bahar AYDIN
Öğrenci